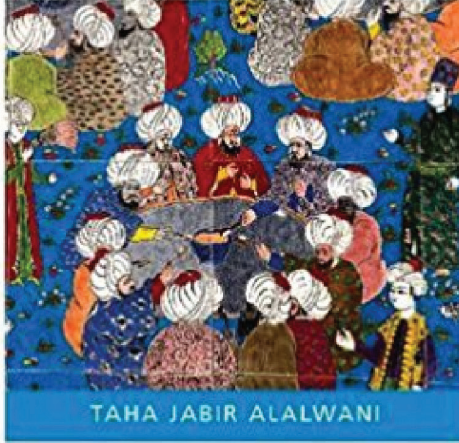

IIIT

முரண்பாடுகள்

பற்றிய

இஸ்லாமிய ஒழுக்க நெறிகள்

The ETHICS of
DISAGREEMENT
IN ISLAM

கலாநிதி தாஹா ஜாபிர் அல்-அல்வானி

முரண்பாடுகள்

பற்றிய

இஸ்லாமிய ஒழுக்க நெறிகள்

கலாநிதி தாஹா ஜாபிர் அல்-அல்வானி

Muranpadugal Patriya Islamiya Olukka Nerikal

By

Dr. Taha Jabir al-Alwani

Tamil edition of

The Ethics of Disagreement in Islam

Prepared from the original Arabic by

Abdul Wahid Hamid

And edited by

A.S.al-Shaikh Ali

Published by

The International Institute of Islamic Thought

P.O.Box 669, Herndon, VA 20172, USA

ISBN 978-955-8398-44-9

Tamil reprint (2017)

Published by

Fuzin texts

23/3 Market Road, Dharga Town – 12090, Sri Lanka

Layout and cover design by Azar Wazeer

Printed by Millennium Graphics, Maharagama.

Tr.& © Abd-al-Jabbar Muhammad Zaneer (2007)

பொருளடக்கம்

முகவுரை	i-iii
முரண்பாடுகளின் பின்புலம்	1
முரண்பாடுகளின் வகைகள்	18
வரலாற்றுப் பின்னணி - I	33
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களது காலம்	
வரலாற்றுப் பின்னணி - II	54
ஆரம்பத் தலைமுறையினர்	
வரலாற்றுப் பின்னணி - III	88
இரண்டாம் தலைமுறையினர்	
நியாயவியல் பரப்பு	103
வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்கள்	116
அறிவும் தெளிவும்	133
உன்னத காலத்தின் பின்னர்	159
செல்ல வேண்டிய பாதை	189
குறிப்புகள்	202

முகவுரை

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இந்த நூலின் மூல அரபு வாசகத்தை தயார் செய்து வந்த கலாநிதி தாஹா ஜாபிர் அல்வானி கருத்தில் கொண்டிருந்தது முழு முஸ்லிம் சமூகத்தையுமல்ல. முஸ்லிம் உலகின் சிறியதோர் அங்கமான ஒரு நாடு மட்டுமே அன்னவர் விளிக்க விரும்பியது. அங்கு இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் சில திறம்பட இயங்கி வந்தன. அவை அரசியல் அரங்கில் ஈடுபட்டு ஆட்சிபீடம் ஏறிவிடக் கூடுமாயின் தாம் அன்றாடம் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ள பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் தக்க தீர்வுகள் கண்டு கொள்ளலாம் என நேர்மை உள்ளம் கொண்ட சாதாரண முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்பார்ப்புகள் வைத்திருந்தார்கள்.

என்றாலும் காலப் போக்கில் நிகழ்ந்ததென்ன? மக்களின் நன் மதிப்பைப் பெற்றிருந்த அந்த இஸ்லாமிய இயக்கங்கள், இராஜாங்கத்தாரின் அழுத்தங்கள் விளைவாகப் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிளவுபட்டுச் செல்லவாயின. மட்டுமல்ல, அவை ஒன்றையொன்று எதிர்த்துச் செல்லவாகிப் பிளவுகள் பெருகி பலதரப்பட்ட இஸ்லாமிய கட்சிகள், சங்கங்கள், இயக்கங்கள், கூட்டங்கள் எனச் சிதைவுறலாயின. ஒவ்வொரு குழுவாரும் தத்தமது கருத்தை ஏற்கக்கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் மட்டுமே கவனஞ் செலுத்தி வரலானார்கள். சாதாரண மக்கள்

பெருங்குழப்பங்களுக்கும் ஏமாற்றங்களுக்கும் உள்ளானமையே கூட்டுமொத்தமாகக் கிட்டிய பயன்.

போட்டிகளிலும் பூசல்களிலுமே தம்மை அமிழ்த்திக் கொண்ட பல்வேறு சாராரும் சமூக வழிகாட்டுதல்களுக்கான செயல்திட்டங்கள் எதனையும் வடிவமைக்கும் தகைமைகள் இல்லாதவர்களாகி, இஸ்லாமிய நியாயவியல், அனுஷ்டானங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பயனிலா வாத-விவாதங்களிலேயே தமது கவனத்தையும் காலத்தையும் விரயஞ் செய்யலானார்கள். ‘உண்மையான இஸ்லாம்’ தம்மால் பிரகடனப் படுத்தப்படுவது மாத்திரமே எனக் கூறிக் கொண்ட ஒவ்வொரு குழுவினரும் தம்மைச் சார்ந்திராத ஏனைய சாரார்களை, அவிசுவாசிகள், இறை நிராகரிப்பாளர்கள், வழிகேடர்கள், மதத் துரோகிகள் என்றெல்லாம் முத்திரை குத்திப் பழித்துரைக்கலானார்கள். நிலைமையை சீர்படுத்தியமைக்கும் கடப்பாடு, சமூக நலன்கள் குறித்த அக்கறை கொண்டோர் மீதான பாரியதொரு பொறுப்பாக அமைந்திருந்தது.

இது தான் மூல அறபு வாசகத்தைப் பெருமதிப்புக்குரிய கலாநிதி தாஹா ஜாபிர் அல்வானி திட்டமிட்டமைக்கான பின்புலம். ஒன்றையொன்று எதிர்த்து நின்ற இஸ்லாமிய அரசியல் கட்சிகளை விளிப்பதாகவே இந்த நூல் உருவாக்கம் பெற்றமையினால் முஸ்லிம் வரலாற்றின் பண்டைய நிகழ்வுகளிலிருந்து ஏராளமான முன்னுதாரணங்களைக் கலாநிதி அல்வானி முன் வைத்துள்ளார். ஆரம்ப நியாயவியலாளர்கள் மத்தியில் எழுந்த கருத்து வேறுபாடுகளின் பின்னணிகள்; அக்கருத்து வேறுபாடுகள் அனைத்தும் அறிவியல் வரம்புகளை மீறிச் சென்றுவிடாது நிலவ விடப்பட்ட பண்பாடுகள்; கருத்துக்களை ஆதரிப்போரும் எதிர்ப்போரும் தமக்குள் காழ்ப்புணர்வுகள் கொள்ளாது பரிமாறல்கள் செய்து வந்த பாரம்பரியங்கள்; ஆரம்ப கால அறிஞர் பெருமக்கள் கொண்டிருந்த கருத்து வேறுபாடுகள், ஷரீஆவின் உன்னத நோக்குகளிலிருந்தும் சமூகத்தின் மீதான தமது பொறுப்புக்களிலிருந்தும் அவர்களது சிந்தனையைத் திருப்பிவிடாத பக்குவம் முதலியன அனைத்தும் நூல் முழுவதும் செறிந்துள்ளன.

அறபு மூல நூல் **بدا الاختلاط في الإسلام** எழுதப்பட்ட வேளை முஸ்லிம் சமூகத்தின் சிறியதோர் அங்கத்தின் பிரச்சினைகளாக இருந்தவை, தற்போது அகிலத்துவ ரீதியாக வியாபித்துச் சென்றுள்ளமை கண்கூடு. ஆகவே தான் இந்த நூலின் முக்கியத்துவம் சர்வதேச ரீதியாக உணரப்பெற்று, அல்பேனியன், ஆங்கிலம், உருதா, துர்க்கி, மலே, குர்திஷ், இந்தோனேஷியன், ஹவ்ஸா, சீனம், பொஸ்னியன் ஆகிய மொழிகளில் ஏற்கனவே வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

கலாநிதி தாஹா ஜாபிர் அல்-அல்வானியின் 'குர்ஆனும் ஸுன்னாவும்: கால-இட பரிமாணங்கள்', 'இஸ்லாமிய சட்டவியலில் பெண்களின் சாட்சியம்' ஆகிய பயன்மிகு ஆக்கங்கள் இரண்டையும் நாம் ஏற்கனவே தமிழில் வெளியிட்டுள்ளோம். காலத்தின் தேவை கருதி கடமையுணர்வுடன் வெளியிடப்படுவது இந்த நூல்.

அறபு வழக்காற்றுத் தெளிவு தந்துதவியவர் அஷ்ஷெய்க். எஸ்.ஏ. புஹாரி (தோப்பூர்). மீள்பதிப்புக்காக நூலைக் கணணிப் பதிவு செய்து தந்து உதவியவர் ரிஸ்மியா பின்த் முஸ்தபா. பதிப்புக்காக நூலை சீர்செய்து தந்தவர் அஸார் வஸீர். அனைவருக்கும் எமது மனமுவந்த நன்றிகள்.

நவம்பர், 2017

Fuzin Texts

முரண்பாடுகளின் பின்புலம்

எண்ணிலா நோய்கள் பீடித்ததொன்றாயிருக்கின்றது சமகால முஸ்லிம் சமூகம். அதன் அனைத்து அங்கங்களையும் இந்த நோய்கள் பாதித்துள்ளன. ஒழுக்கச் சீர்கேடு, அறிவியல் ஆற்றலின்மை, உள்ளார்ந்த பிளவுகள், வெளியார் தம் அடக்குமுறை, நீதியும் நியாயமும் அற்றுப் போயுள்ளமை, சுரண்டல்களும் ஊழல்களும், அறியாமை, வியாதிகள், வறுமை, விரயம், பாதுகாப்பின்மை, முரண்பாடுகள், ஒருவருக்கொருவர் இடையிலான சச்சரவுகள்... பட்டியல் நீண்டு செல்வது. பணமும் வளமும் படைத்தனவாக சில நாடுகள் இருக்கவே செய்கின்றன. என்றாலும் கூட, முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பீடித்துள்ள இந்த அவலங்களின் தொகையும் தீவிரமும், பரந்த இவ்வுலகிலிருந்து பல தேசங்களையும், மக்களையும் முற்றுமுழுதாய் அகற்றி விடுமளவு பலமிக்கனவாக அமைந்துள்ளன.

நாசகார சக்தி படைத்தனவான இத்தனை அவலங்களின் மத்தியிலும் விசுவாசியர் தம் சமூகம்-முஸ்லிம் உம்மா⁽¹⁾ -எவ்வாறு இன்னமும் நின்று நிலைத்துள்ளது என்பது வியப்புக்குரிய விஷயம். குர்ஆனிய விழுமியங்களையும், மானிட வர்க்கத்திற்கு இறைத்துதராக வந்த முஹம்மத் (ஸல்)⁽²⁾ அவர்களது வழிகாட்டுதல்களையும் இன்னமும் கூட தன்னுள் பொதிந்து கொண்டுள்ள

மையால் தான் இச்சமூகம் பிழைத்திருக்கின்றது என நாம் கூறலாம். வல்ல இறையோன் மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்து, அவனிடமிருந்தே வழிகாட்டுதலையும், மன்னிப்பையும் அவாவி நிற்கின்ற நேர்வழி செல்லும் மக்கள் இன்னமும் கூட சமூகத்தில் உள்ளமையும் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். நபிகள் (ஸல்) அவர்கள் அம்மக்கள் மத்தியில் இருக்க, அவர்கள் மன்னிப்புக் கோரும் சாத்தியங்களும் இருக்கும் நிலையில் இறைவன் அம் மக்களை அழிக்காது விடுவது பற்றிய குர்ஆன் வாசகத்திலிருந்து (8:33)⁽³⁾ இதனை நாம் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

தற்போதைய காலகட்டங்களில் முஸ்லிம் உம்மாவைப் பீடித்துள்ள பயங்கரமான வியாதி, முரண்பாடுகளும் கருத்து மோதல்களுமாகும். அங்கிங்கெணாதபடி அனைத்து இடங்களிலும், நகரங்களிலும், கிராமப் புறங்களிலும் சமூகத்தின் அனைத்து தரத்தார் மத்தியிலும் ஆழ்ந்து பரந்து விரிந்திருப்பது இது. கருத்துகள், விசுவாசங்கள், ஒழுக்கங்கள், நடைமுறைகள், உரையாடல்கள், பரஸ்பர உறவுகள் என எல்லா அம்சங்களிலும் இது விளைத்துள்ள பாதகமான விளைவுகளை நாம் பரவலாகக் கண்டு கொள்ளலாம். உம்மாவின் நோக்கங்கள், இலக்குகள், குறிக்கோள்கள் அனைத்திலுமே அவை குறுகிய காலத்தனவாயினும் சரி, நீண்ட காலத்தனவாயினும் சரியே, அனைத்திலும் இது தன் செல்வாக்கைப் பதித்துள்ளது. கரியதொரு ஆவியே போலும் மக்களது ஆன்மக்களை சூழ்ந்து கொண்டுள்ளது அது. பரஸ்பரம் பகைமை பாராட்டிக் கொள்வதற்காகவே இஸ்லாமியப் போதனைகள், விதிமுறைகள், தடைகள் முதலிய அனைத்தும் உம்மாவுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ளன எனக் கருதுமளவு எண்ணிலா மக்கள் இதயங்கள் இறுகியவர்களாக ஒருவருக்கொருவர் முரண்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

குர்ஆனினதும், ஸுன்னா⁽⁴⁾வினதும் போதனைகளுக்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் முற்றும் மாற்றமான ஒரு நிலையாகும் இது. இறைவனின் ஏகத்துவத்தை வலியுறுத்துவதனை அடுத்து,

குர்ஆனும், ஸுன்னாவும் ஒரே ஒரு விஷயத்தையே அனைத்துக்கும் மேலாக வற்புறுத்துகின்றன. அது-முஸ்லிம் உம்மாவின் ஒற்றுமை. முஸ்லிம்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர உறவுகளில் காணப்பட வேண்டிய அமைதிக்கும் சுமுக மனப்பான்மைக்கும் பங்கம் விளைவித்து, விசுவாசியரிடையிலான சகோதரத்துவத்துக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும் எந்த ஒரு முரண்பாட்டினையும் இல்லாமலாக்கி விடுவதே அவற்றின் நோக்கம். இறையோனுக்கு இணை கற்பிக்கும் பெரும் பாதக செயலுக்கு அடுத்தபடியாக இஸ்லாமிய போதனைகளுள் அருவருப்பு ஊட்டுவதாக அமைந்துள்ளது, முஸ்லிம் சமூகத்தினுள்ளான முரண்படுதல்களே எனக் கூறுதல் மிகையாகாது. முஸ்லிம்களை ஒற்றுமைப்படுத்தி, பலமிக்கவர்களாக்கி, அவர்களின் இதயங்களை இணையச் செய்து, ஒரே நோக்கின்பால் அனைவரையும் நடாத்திச் செல்வதில் இறைவனதும், அவனது தூதரினதும் கட்டளைகள் மிகத் தெளிவான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன.

முஸ்லிம்கள் விசுவாசிப்பது ஏக இறையோனை மட்டுமே. தொழுவதும் அவனை மட்டுமே. அவர்களது நபியும் ஒருவரே. வேதம் ஒன்று. தொழும் திக்கு ஒன்று. அன்னவர் தம் வாழ்வின் காரணம்; நியதி அனைத்தும் ஒன்று. ஆக, அவர்கள் தமது முனைவுகளிலும் ஒரே சிந்தையராக இருத்தல் வேண்டுமென்பது மிகத் தெளிவு. அல்லாஹ் தன் குர்ஆனில் கூறுகின்றான்:

“(நம்பிக்கையாளர்களே!) நீங்கள் அனைவரும் (ஒரே மார்க்கத்தைப் பின்பற்ற வேண்டிய) ஒரே வகுப்பார்தான். உங்கள் அனைவருக்கும் இறைவன் நான் ஒருவனே! ஆகவே என்னையே நீங்கள் வணங்குங்கள்” (21:92).

இத்தனைக்கும் மத்தியில் தனியோர் இறைவனையே தொழுதெழும் தன்மையிலிருந்தும் பிறழ்ந்தவர்களாக, ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றுபட்டுப் பலம் வாய்ந்த சக்தியாக உருவாவதின்றும் விலகிவிட்ட துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு முஸ்லிம்கள் ஆளாகி விட்டுள்ளமை கவலையூட்டுகின்றது.

நிலைமையின் ஆபத்தான தன்மை பற்றிய பூரண உணர்வினராய் நாம் முஸ்லிம் ஒற்றுமையினத்தின் மூல வேர்களை அறுத்தெறிய ஆவன செய்தல் அவசியம். ஆரம்பமாக முஸ்லிம்களது பரஸ்பர உறவுகளில் விசுவாசம் தான் அடிப்படைக் காரணி என்ற நிலைமை இப்போது முற்றும் மாறிவிட்டுள்ளது. இதற்குரிய காரணங்கள் பல -இஸ்லாம் குறித்த தவறான புரிந்துணர்வு, பாதகங்களே விளைவிக்கும் நடவடிக்கைகள், முஸ்லிம்களல்லாத சமூகங்கள் கொடுக்கும் அழுத்தங்களும் அவற்றின் தாக்கங்களும் இப்படியாகப் பல. விசுவாசம் பற்றிய உறுதி, இஸ்லாம் பற்றிய ஆழ்ந்த தெளிவு என்பனதான் எமது உறவுகளில் விளைந்துள்ள பங்கங்களைக் களைந்து, எமக்கிடையிலான வேறுபாடுகளை அறுத்தெறிந்து எமது இதயங்களில் காணும் அத்தனை கறைகளையும் அகற்றிக் கொள்ள உதவுவனவாக அமையும். அவ்வாறான நிலையை நாம் ஈட்டிக் கொள்ளக் கூடுமாயின் எத்துனை மகிழ்ச்சி நிறைந்த சமூகத்தவராக நாம் ஆகிவிடுவோம்!

இஸ்லாம் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும், தெளிவும், பல்வேறு விஷயங்கள், நடைமுறைகள் குறித்த விளக்கங்களை எமக்குத் தருவனவாயுள்ளன: அங்கீகரிக்கப்பட்டன, அனுமதிக்கப்பட்டன, சிலா கித்துக் கூறப்பட்டன, கடமையாக விதி செய்யப்பட்டன, அறிவுறுத்தப்பட்டன முதலான விவரங்களெல்லாம் எமக்குக் கிடைக்கும். எமது வாழ்வினதும், முனைவுகளதும் உயரிய இலக்குகளை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டவர்களாக, விவாதங்கள் முரண்பாடுகள் மூலம் ஒருவரோடொருவர் உராய்ந்து கொள்வதனை நாம் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மாறாக, யதார்த்தத்தில் நமது நிலைமைதான் என்ன? சரியான இஸ்லாமிய நடைமுறைகள் பற்றிய விதிமுறைகளை நாம் இழந்துவிட்டோம். ஒழுக்க நெறிகளின் உயரிய தன்மைக்குரிய கௌரவத்தை அளிக்கத் தவறிவிட்டோம். விளைவாக எமக்குள் நாமே பிளவுபட்டு, ஒருவருக்கொருவருக்கு இடையில் பூசல்களை வளர்த்துக் கொண்டவர்களாய் விட்டோம். ஆற்றல்கள் இழந்தவர்களாய் அழிவுக்குள்ளானவர்களாய் விட்டோம். இதனைத் தான்

குர்ஆன், 'குறுகிய, ஒடுங்கிய' தோல்விக்குள்ளான வாழ்வாக சித்தரிக்கின்றது. இறைவன் எம்மை எச்சரிக்கின்றான்:

“உங்களுக்குள் தர்க்கித்துக் கொள்ளாதீர்கள். அவ்வாறாயின் நீங்கள் தைரியத்தை இழந்து, உங்கள் சக்தி (ஆற்றல்) போய்விடும்.” (8:46)

நாங்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவும், எச்சரிகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் குர்ஆன், முன்னைய நபிமார்களைப் பின்பற்றியோர் குறித்த வரலாறுகளை விவரிக்கின்றது. சமூகங்கள் எவ்வாறு எழுச்சி பெறுகின்றன, நாகரிகங்கள் எவ்வாறு கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன, அவை எவ்வாறு வளர்ச்சியுறுகின்றன என்பதையெல்லாம் அது நமக்குக் காட்டித் தருகின்றது. அவை இறுதியில் வீழ்ச்சியுற்ற பாங்கையும் விவரிக்காது விடவில்லை அது. ஒற்றுமையினம், முரண்பாடுகள், பிரிவினைகள், குறுகிய முழு மனப்பான்மை என்பவற்றின் நேரடி பிரதிபலன்களே தளர்வும் வீழ்ச்சியும் என நாம் எச்சரிக்கை விடுக்கப் பெறுகின்றோம்:

இணை வைத்து வணங்குபவர்களில் நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள். (தவிர) எவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்திற்குள் பிரிவினையை உண்டு பண்ணி, பல பிரிவுகளாக பிரித்து, அவர்கள் ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் தங்களிடமுள்ள (தவறான)வைகளைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுகின்றனரோ (அவர்களுடன் சேர்ந்து விடாதீர்கள்). (30:31-2)

முரண்பாடுகள், பிரிவினைக்கும், ஒற்றுமை இன்மைக்குமே வழிகாட்டுகின்றன. நபிகள் (ஸல்) அவர்கள் காட்டித்தந்த முன்மாதிரிகளைக் கைவிட்டு, அன்னாரின் வழிமுறைகளிலிருந்தும் சேய்மைப்பட்டுச் செல்லவே அவை தூண்டுதலளிக்கின்றன. இறைவன் குர்ஆனில் தன் தூதரை விளித்து, “தங்கள் மார்க்கத்திற்குள் பிரிவினையை உண்டுபண்ணி பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து” சென்று விட்டோர் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றான்.

“அவர்களுடன் உங்களுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை” (6:160).

மானுடர், சகிப்புத்தன்மை இல்லாதவர்களாக தாம் தாம் தெய்வீக அறிவுறுத்தல்களின் “தனியொரு சத்திய வழியில் செல்வோர்” எனக் கொள்வதால் விளையும் அத்தனை பிரிவினைகளையும் கண்டனம் செய்வதாக அமைந்துள்ளது இந்த வாசகம்.

குர்ஆனுக்கு முன்னைய வேத வெளிப்பாடுகளைப் பின்பற்றியோர்க்கு மிகவும் ஏற்புடைத்ததாக அமைந்துள்ளது நாம் மேற்கண்ட வாசகம். அறிவு குன்றியிருந்தமையோ தவறான வழிகாட்டும் அறிவினைக் கொண்டிருந்தமையோ அல்ல அவர்கள் எதிர் கொண்டிருந்த பிரச்சினை. தாம் பெற்றுக் கொண்ட அறிவினை அநீதிகள் இழைக்கவும், பரஸ்பர பிரிவினைகளை வளர்க்கவும் பயன்படுத்தியமையே அவர்கள் இழைத்த குற்றம்.

“வேதம் அளிக்கப் பெற்றவர்கள் (இது தான் உண்மையான வேதம் என்ற) ஞானம் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பின்னர், தங்களிடையே உள்ள பொறாமையின் காரணமாகவே (இதற்கு) மாறுபட்டனர்” (3:19)

இந்த வாசகத்தின் பின்னணியில் எமக்குள்ளேயே நாம் சில வினாக்களை எழுப்பிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கடைசி இறை போதனைகளதும், அவை காட்டித் தரும் உன்னதமான வழி முறைகளதும் சத்திய நெறிகளதும் உண்மையான காவலர்களாகத் தான் நாம் விளங்குகின்றோமா? அல்லது முன்னைய இறைத் தூதர்களைப் பின்பற்றியோர் விட்டுச்சென்ற பலவீனங்கள், பரஸ்பர பொறாமை, காழ்ப்புணர்வு முதலாய அழிவுக்கு வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளது வாரிசுகளாகத் தான் நாம் அமைந்திருக்கின்றோமா?

முரண்பாடுகள், பரஸ்பர பொறாமையுணர்வு, மதத்திலான பிரிவினைகள் ஆகியனவே குர்ஆனுக்கு முன்னைய யூத, கிறிஸ்தவ சமூகங்களதும், அவர்களது விசுவாசங்களதும் வீழ்ச்சிக்கான காரணிகளாக அமைந்திருந்தன. குர்ஆனிய போதனைகளுக்கும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களது வழிமுறைகளுக்கும் வாரிசுரிமை கோரி நிற்கும் அனைவர்க்கும் யூத, கிறிஸ்தவ சமூகங்களது

வரலாறுகள் பாரிய எச்சரிக்கைகளையும் அறிவுறுத்தல்களையும் அளிப்பனவாக உள்ளன. குர்ஆனுக்கு பிந்திய இறைத் தூதுகள் கிட்டப் போவதில்லை; குர்ஆனில் மாற்றங்கள் ஏதும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதனால் அந்த எச்சரிக்கைகளும், அறிவுறுத்தல்களும் மேலும் உறுதி பெறுகின்றன. எவ்வாறாயினும், ஒரு வகையில் முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பீடித்திருக்கும் பிணிகள் நிரந்தரமானவையாக இருக்கப் போவதில்லை என்ற உணர்வும் எழவே செய்கின்றது.

உம்மாவின் பலவீனமான நிலைமை சமூகத்தை மேலும் அழகச் செய்யலாம். அல்லது அந்நோய்களுக்கு தீர்வு கண்டு குணம் பெறச் செய்யலாம். நாம் அனைவரும் அவாவி நிற்பது பின்னையதே. அவ்வாறே நிகழக் கூடுமாயின், உட்பிரிவினைகளும், வேறுபாடுகளும் களையப் பெற்று ஆரோக்கியமும் வீரியமும் நிறைந்ததாக மீண்டும் உம்மா சரியான நெறியின் பால் செல்லக் கூடும். இறுதி இறைத்தூது அவற்றையே நமது தேர்வுக்கென முன்வைத்துள்ளது. முஸ்லிம் உம்மாவுக்கான பொறுப்பும் சவாலும் கூட இந்தத் தேர்வுதான்.

நாம் அவாவுவதை ஈட்டிக் கொள்வது எவ்வாறு? ஆரம்பத்திலேயே நாம் மனதில் பதித்துக் கொள்ள வேண்டிய சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அணுகும் முறைகளிலும் தத்தமது விவகாரங்களைக் கொண்டு நடாத்துவதிலும் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் பலதரப்பட்ட வித்தியாசங்கள் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மனிதர் ஒவ்வொருவரும் கொண்டுள்ள தனித்தனி சிறப்பியல்புகள், மானிட சமூகத்தின் உருவாக்கத்துக்கும் அதன் நிலைபேற்றுக்கும் அவசியமான பல்வகைமைக்கு உறுதுணையாக உள்ளன.

ஒரே வகையினவான இயல்புகளும் திறன்களும் மட்டுமே கொண்டவர்களுக்கிடையில் சமூக உறவுகளை ஏற்படுத்துவது என்பது முற்றும் இயலாத ஒரு கருமமாகும். அவ்வாறான ஒரு அமைப்பில் செயல் பரிமாற்றங்களோ, கொடுப்பனவுகளோ,

அபிவிருத்திகளோ ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் கிட்டுவதில்லை. மானுடரின் தனிப்பட்ட சிந்தனைத் திறன், செயற்றிறன் என்பவற்றின் அடிப்படையில் எழுவனவே ஆளுமைகளிலும், திறன்களிலும் காணப்படும் பல்வகைப்பட்ட தன்மைகள். இயல்பாகவே அமைந்தனவும், ஈட்டிக் கொள்ளப்பட்டனவுமான பல்வகைமைகள் இணைந்து செயல்படுவது மானுட அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையானதொன்றாக அமைகின்றது. இவை அனைத்திலும் நாம் இறையோனின் வல்லமையையும் ஞானத்தையும் காண்கிறோம்.

ஆரோக்கியமானதொரு கட்டமைப்பில் அபிப்பிராய பேதங்களும் கருத்து முரண்பாடுகளும் எழுவது, முஸ்லிம் சிந்தையை வளப்படுத்தவும், அறிவு விருத்தி பெறவும் துணை செய்வதாக அமையும். அவை எமது பார்வையை விசாலப்படுத்தி, பிரச்சினைகளையும், பலதரப்பட்ட விவகாரங்களையும் பரந்த, ஆழமான நோக்கில் காணச் செய்கின்றன. கவலையூட்டும் வகையில், நலிந்து சென்றுள்ள உம்மாவைப் பொறுத்தளவில் நிலைமை முற்றும் மாற்றமானதாகவே தோற்றுகின்றது. ஆரோக்கியமான வேறுபாடுகள் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நன்மைகள் அனைத்தையும் இழந்தவர்களாய் விட்டோம் நாம். முரண்பாடுகள் எனும் தீராத நோயினதும் மோதல்கள் எனும் ஆலகால விஷத்தினதும் வயப்பட்டு செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கின்றோம்.

எமது இயல்பான நல்லுணர்வுகளெல்லாம் வலுவில்லாது போய்விட்டன. அபிப்பிராய பேதங்கள் கொண்டோர் ஒருவரையொருவர் அழித்துவிடக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டவர்களாகவே நாம் செயல்பட்டு வருகின்றோம். நம்பிக்கையிலும் விசுவாசங்களிலும் ஒன்றுபட்டவர்களான எமது சக முஸ்லிம்களை விட, இஸ்லாத்தின் எதிரிகளது நேசத்தை யாசிக்கும் ஈனஸ்தர்களாய் விட்டோம் நாம். அண்மைய, முன்னைய முஸ்லிம் வரலாற்று நிகழ்வுகள் அனைத்தும் வெறும் துன்பியல் காட்சிகளாகவே அமைந்துள்ளன. பிரிவினைகள், முரண்பாடுகள், மோதல்கள்,

உள்ளூர் யுத்தங்கள் முதலானவற்றுக்குத் தூபமிடவே உம்மாவின் பரந்த சக்திகளும், வளங்களும் பயன்பட்டு வருகின்றன. அன்றாடம் அவை பெருகிச் செல்லும் வேகம் இதயத்துள் துயரையே எழுப்புகின்றது.

ஒரு விவகாரத்தினை அணுகும் வேளை, சமநிலையான நோக்குடன், எடுத்துக் கொண்ட பொருளின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, பூரணமான அதன் வடிவில் வைத்துக் காண மக்களால் இயலுவதில்லை. குறுகிய அவர்களது பார்வைக்குத் தோற்றுவதெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள விவகாரத்தின் மிகச் சிறியதொரு அம்சமே. மிதமிஞ்சிய அளவில் அதனை மிகைப்படுத்தியமைத்து, ஏனைய அம்சங்கள் அனைத்தையும் பொருட்படுத்தாது புறந்தள்ளி விடுகின்றார்கள். அந்தச் சிறிய அம்சமே பெரியதொரு விவகாரமாக்கப்பட்டு, எப்போதும் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு பேசப்படுகின்றது. பிறரை மதிப்பிட, ஏற்க, நிராகரிக்கவெல்லாம் அளவுகோலாகப் பயன்படுத்தப்படுவது அந்த சிறிய அம்சமே. தம்மிலும் மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்ட முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக, இஸ்லாத்தின் எதிரிகளது ஆதரவை நாடவும் இவர்கள் தயக்கம் காட்டுவதில்லை.

கிடைத்துள்ள ஓர் அறிவிப்பின்படி, வாஸில்-இப்ன்-அதா⁽⁵⁾ ஒரு முஸ்லிம் குழுவினருடன் பிரயாணம் ஒன்றினை மேற்கொண்டிருந்த வேளை, மனிதர்கள் சிலரை எதிர் கொண்டார்கள். கவாரிஜ்⁽⁶⁾கள் என அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொண்ட வாஸிலின் குழுவினர் தாம் சங்கடமான நிலைக்குள்ளாயினர். கவாரிஜ்களின் கரங்களினால் தாம் முற்றும் அழிக்கப்பட்டு விடுவோமோ என அச்சம் மீதூரப் பெற்றார்கள். தமது அபிப்பிராயங்களுடன் இணைந்து செல்லாத முஸ்லிம்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினராய் இருந்தவர்கள், கவாரிஜ்கள். நிலைமையைத் தான் எதிர்கொள்வதாகக் கூறினார் வாஸில். அவர் முன் தோற்றிய கவாரிஜ்கள் அச்சுறுத்தும் வகையில் வினவினார்கள்: “நீரும் உம்மைச் சார்ந்தோரும் யார்?” வாஸில் கூறினார்: “அவர்கள் முஷ்ரிகுன் (இறைவனுக்கு

இணைவைத்து வணங்குவோர்). அவர்கள் பாதுகாப்பை நாடுகின்றார்கள் அதன் மூலம் அவர்கள் இறைவனது வசனங்களைச் செவிமடுத்து அவனது கட்டளைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்”. கவாரிஜ்கள் கூறினார்கள்: “நாம் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றோம்.” தமக்குக் கற்பிக்கும்படி கவாரிஜ்களை வேண்டினார் வாஸில். தமது நிலைப் பாட்டில் இருந்தோராய் அவர்கள் கற்பித்தார்கள். இறுதியில் வாஸில் கூறினார்: “நானும் என்னோடு இருப்போரும் (நீங்கள் கற்பித்தனவற்றை) ஏற்கின்றோம்.” கவாரிஜ்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவரோடொருவர் இணைந்தோராய் நீங்கள் செல்லுங்கள் -ஏனெனில் நீங்கள் விசுவாசத்தில் எம் சகோதரர்கள்.” “அதனைக் கூற வேண்டியவர்களல்ல நீங்கள்” எனக் கூறிய வாஸில், மேல்வரும் குர்ஆன் வாசகத்தை ஓதினார்:

“இணைவைத்து வணங்குபவர்களில் எவனும் உங்களிடம் பாதுகாப்பைக் கோரினால், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை அவன் செவியுறும் வரையில் அவனுக்குப் பாதுகாப்பு அளியுங்கள், பின் அவனை அவனுக்குப் பாதுகாப்புள்ள இடத்திற்கு அனுப்பி விடுவீர்களாக.” (9:6)

“எமக்குப் பாதுகாப்புள்ள இடத்தை நாம் அடைய எம்மை அனுமதிப்பீர்களாக” என்றார் வாஸில். கவாரிஜ் ஒருவரையொருவர் பார்த்தவர்களாகக் கூறினார்கள்: “அதனை நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டீர்கள்!” தம் வழி செல்ல அனுமதிக்கப்பட்ட வாஸிலும் அவரது குழுவினரும் பாதுகாப்பாகத் தமது வீடுகளைச் சென்றடைந்தார்கள்.

தாம் மட்டுமே உண்மையான, கலப்புகளில்லாத சத்திய வழியைக் கொண்டவர்கள் என உரிமை பாராட்டி வந்த ஒரு முஸ்லிம் கூட்டத்தினரின் அச்சுறுத்தலில் இருந்தும் -சிலபோது மரணத்திலிருந்தும்- தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, அற்பமான விஷயங்களில் மாற்று அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்த சில முஸ்லிம்கள் தம்மை முஸ்லிம்களல்லாதோராகப் பாவனை செய்து கொள்ள வேண்டியிருந்த துர்ப்பாக்கியமான நிலைமையைத்

தெளிவாகக் காட்டுகிறது இந்த சம்பவம். மாற்றுக் கருத்து கொண்ட முஸ்லிம்களை விட, முஸ்லிம்கள் அல்லாதோர் இவர்களிடம் பாதுகாப்பாக இருந்து கொள்ள முடிந்தது.

தீவிர முரண்பாடுகள் (இஃதிலாப்) சுயநல, தன்னுணர்வு மிக்க எண்ணங்கள் (ஹவா) என்பன வளர்ந்து, மென்மேலும் பெருகிச் செல்லும் இயல்பின. மானுட உள்ளத்துள் ஆழமாகப் பதிந்து கொள்ளும் அவை, அவர்களது சிந்தனையையும், மனப்பாங்கு களையும், உணர்வுகளையும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. இத் தகைய செல்வாக்குக்கு ஆளான ஒருவர், எந்த ஒரு விஷயத்தின தும் பூரணமான, அனைத்துப் பரிமாண தன்மைகளைக் கிரகித் துக் கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றார். விளைவாக, இஸ்லாத்தின் பொதுவான, உன்னதமான இலக்குகளை, அதன் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை உதாசீனப்படுத்தத் தொடங்கி விடுகின்றார் அவர். அவ்வாறான ஒரு மனிதர், ஆழ்ந்த நோக்கும், பரந்த பார்வையும் குன்றியவராய் இஸ்லாமிய ஒழுக்காற்றின் ஆரம்பப் படிவங்களையே மறந்து விடுகின்றார். சமநிலையான சிந்த னையை, விவகாரங்களை முக்கியத்துவம் கருதி வரிசைப்படுத்தல் செய்வதனைக் கைவிட்டு விடுகின்றார். அறிவின் அடிப்படை யில்லாதனவான பேச்சுக்கள் அவரிடமிருந்தும் இலகுவாக வந்து விடுகின்றன. மட்டுமல்ல, ஞானமில்லாத தீர்ப்புக்களும், ஆதாரங் களில்லாத பழக்க வழக்கங்களும் கூட. இவ்வாறான மக்களே நிரம்பிய நிலையில் குற்றச்சாட்டுகள் பெருகுகின்றன. மனிதர்கள் தீயோராகவும், வழிகேடர்களாகவும் முத்திரை குத்தப் பெறுகின் றனர். தம்மவர் தவிர்ந்த ஏனையோர் அனைவரும் அவிசுவாசிகள் எனப் பிரகடனம் செய்யப் பெறுகின்றனர்.

இவ்வாறான குறைபாடுகளுக்கு, பலவீனங்களுக்கு ஆளான ஒருவர், கண்முடித்தனமான வெறி பிடித்தவராக மாறிவிடுகின்றார். அவரது உலகம் இருண்டதாய் வாட்டம் மிகப் பெறுகின்றது. உண்மையில் பரிதாபகரமான அவரது தன்மையின் பிரதிபலிப்பே இது. அவரது உள்ளத்துள் அறிவு, ஞானம், தெளிவு என்பன ஒளி பாய்ச்சுவதில்லை.

“அல்லாஹ் யாருக்கு ஒளியை ஏற்படுத்தவில்லையோ, அவனுக்கு எந்தவித ஒளியும் கிடையாது” (24:40)

பெருமதிப்புக்குரிய மதவியல் சட்டவியலாளர்கள் தம் தீர்ப்புகள், ஆழ்ந்த மதிநுட்பமும், அறிவுத் திறனும் மிக்கவர்களது அபிப்பிராயங்கள் முதலியன, எதனையும் குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவோரதும், அனுபவமேதும் இல்லாப் பாமரர்களதும் கரங்களில் பிரிவினைகளையும், அரசியல் வெறியாட்டங்களையும் கிளறிவிடும் சாதனங்களாகவே பயன்படுகின்றன.

குர்ஆன் வாசகங்களும், நபிகளாரின் அறிவுரைகளும் ஒரு கருத்தை அல்லது வேறொரு கருத்தை ஆதரிப்பதற்காகத் தேர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு சாராரின் நிலைப்பாட்டுக்கு இயையாதனவான குர்ஆன் வாசகங்களோ, நபிகளாரின் அறிவுரைகளோ ஏற்புக்குரியனவல்லாதனவாக அல்லது திருத்தியமைக்கப்பட்டனவாக விவரிக்கப்படுகின்றன. இறுதியில் விளைவதென்ன? வெறியுணர்வு மிகுகின்றது. குர்ஆனுக்கு முன்னைய கால அறிவீன நிலைக்கு நாம் பின்தள்ளப்படுகின்றோம்: “ரபீஆ கோத்திரத்துப் பொய்யன் ஒருவன், முதார் கோத்திரத்து உண்மை பேசுவான் ஒருவனை விட மேலானவன்.” வேறு வகையில் கூறுவதானால், “சரியோ, தவறோ, எமது மக்கள்!”

ஆரம்பகால முஸ்லிம்கள் தம்முள் முரண்படவே செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் கொண்டிருந்தன அபிப்பிராய பேதங்களேயன்றி பிரிவினைகளுக்கும் பிளவுகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் காரணிகளாக அமையவில்லை. அவர்கள் முரண்பட்டார்கள் -ஆனால் பிரிந்து செல்லவில்லை. ஏனெனில், அவர்களுக்கு இலக்குகளும், இதயங்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றமையும் தமது சுயவிருப்பு வெறுப்புக்களைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக இருந்தன. தமது சொந்த பலவீனங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெற்றவர்களாய், தாம் இழைக்கக் கூடிய தவறுகளை உடன் இனங்கண்டு, அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ள அவாவியவர்களாய் இருந்தனர் அவர்கள். நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தமது தோழர்களிடம்,

அவர்களுள் சிறந்தவர் என ஒருவரைக் குறிப்பிட்டு அவர் சுவன வாசிகளுள் ஒருவராயிருப்பார் என நற்செய்தி கூறினார்கள். இத்தகு உன்னதமான நிலையை அவர் எவ்வாறு ஈட்டிக் கொண்டுள்ளார் எனக் காண, அவரது மனப்பாங்குகளையும் நடவடிக்கைகளையும் தோழர்கள் பரிசீலிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அந்த மனிதரது தன்மை குறித்துப் பின்னர் பேசிய நபிகள் (ஸல்) அவர்கள், மற்றொரு முஸ்லிம் குறித்து, அவரது உள்ளத்தில் சிறி தளவேனும் குரோதம் உள்ள நிலையில் அவர் ஒருபோதும் படுக்கைக்குச் செல்வதில்லை எனக் கூறினார்கள். எம்மை நலிவுக் குள்ளாக்கி வரும் காரணி எமக்குள்ளேயே, எமது உள்ளத்தி னுள்ளேயே அமிழ்ந்து கிடக்கின்றது. நாம் தனித்துப் பிரிந்திருக்க முனைவதெல்லாம் எமது சுயதோல்வியின் வெளிப்பாடேயன்றி வேறல்ல. வெளிவாரியான விடயங்களிலோ நாம் ஏனையோரி லும் அதிகம் வித்தியாசப்பட்டவர்களாயிருக்க மாட்டோம். இறைவன் கூறுகிறான்:

“பாவத்தில் வெளிப்படையானதையும், அதில் அந்தரங்க மானதையும் நீங்கள் விட்டுவிடுங்கள்.” (6:121)

நாம் சற்றே திரும்பிப் பார்ப்போம். முஸ்லிம் உலகமானது முன்னர் தனியோர் அரசாக, குர்ஆனையும் ஸுன்னாவையும் நெறியாகக் கொண்டிருந்ததன் அங்கீகாரத்தை ஈட்டிக் கொண்டதாய் விளங்கியமையைக் காணலாம். இப்போது அது சுமார் 78 சிறுசிறு அரசுகளாகப் பிளவுபட்டுச் சென்றுள்ளது. அவற்றுக்குள்ளேயே எண்ணிக்கை தெரியாத அளவு முரண்பாடுகளும் காணப்படு கின்றன. ஒவ்வோர் அரசும் ஒற்றுமையை மிகப் பலமாக வலி யுறுத்துகின்றது. என்றாலும் ஒவ்வொரு அரசுக்குள்ளேயுமே முரண்பாடுகளுக்குள்ளான ஏராளமான குழுவினர்களையும், அரசு களாலேயே ஆதரிக்கப்படும் இஸ்லாமிய நிறுவனங்களையும் கண்டு கொள்ளலாம். உம்மாவின் இழந்துபட்ட ஸ்தானத்தை மீட்டும் நிலை நிறுத்தும் பிரகடனங்களோடு இஸ்லாத்தின் நலன்களுக்காகத் தற்போது செயல்பட்டு வருவோருள் பெரும்

பான்மையினர் அவர்கள் நிர்வகிக்கும் நிறுவனங்களின் நிலையிலும் வித்தியாசப்பட்டவர்களாகத் தெரியவில்லை.

உண்மையில் எமது பிரச்சினை அறிவியல் சம்பந்தப்பட்டது. மிக்க கவலையூட்டுவது இது. முஸ்லிம் உலகின் அறிவியல் செயற்பாடுகள் தீவிரமடைந்து, ஆழமாக நிலைபெற்று, குர்ஆனையும் ஸுன்னாவையும் சார்ந்து தனது அடிப்படையும் உன்னதமான அங்கீகாரத்தை மீண்டும் ஈட்டிக்கொள்ளக் கூடுமாயின், எமது லௌகிக பின்னடைவுகளின் மத்தியிலும், மீளவும் இஸ்லாத்தின் தூதினை ஏற்றம் பெறச் செய்து ஒரு நாகரிகத்தைக் கட்டி யெழுப்பலாம். குர்ஆனில் எமக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கின்றது:

“நிச்சயமாக கஷ்டத்துடன் செளகரியம் இருக்கின்றது.” (94:5)

குர்ஆனிலிருந்தும் ஸுன்னாவிலிருந்தும் விலகிச் சென்றமை எம்மைத் தர்க்கங்களுக்கும், பூசல்களுக்கும், அழிவுக்கும் ஆளாக்கி விட்டுள்ளது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

“இன்னும் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப் படியுங்கள் (உங்களுக்கிடையே) நீங்கள் பிணங்கி(த் தர்க்கித்து)க் கொள்ளாதீர்கள் (அவ்வாறு செய்தால்) நீங்கள் கோழைகளாகி விடுவீர்கள்-உங்களுடைய பலம் குன்றிவிடும்.” (8:46)

அற்பமான குழுப் பிரிவினைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது இஸ்லாம். அரேபியாவில் ஒவ்வொரு கோத்திரமும், குழுவும் வழிபடுவதற்கு தத்தமக்கெனத் தனித் தனி கடவுளரைக் கொண்டிருந்தன. இஸ்லாம் இப்போலிக் கடவுளர் அனைவரையும் இல்லாதொழித்தது.

முஸ்லிம்கள் கூட்டு மொத்தமாக பொருளாதார வளமின்மை குறித்தோ, அன்றாட வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடாத்துவதன் சிரமங்கள் குறித்தோ முறையீடுகள் செய்ய வேண்டுவதில்லை. கொள்வனவு மட்டுமே செய்யும் நாடுகள் மத்தியில் தான் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் -அவை பொருட்களாயினும் சரி, கருத் துக்களாயினும் சரி. அவர்களது உண்மையான நோய், தமது

விசுவாசத்தின் சர்வ-வியாபகத் தன்மையின் முக்கியத்துவத்தையும், ஒற்றுமைப்படுத்தும் பொது இலக்குகள் பற்றிய உள்ளுணர்வுகளையும் இழந்து விட்டுள்ளமையாகும். மட்டுமல்ல, தமது வாழ்வுகளின் மகோன்னதமான நோக்கங்களும் நிலைபேறும் பற்றிய உணர்வுகளையும் அவர்கள் பறிகொடுத்து விட்டனர். அவர்களது மனோ உறுதியும் தீர்க்கமான அறிவியல் முனைவுகளும் முடம் செய்து விடப்பட்டுள்ளன.

முஸ்லிம் சிந்தையை அலைக்கழிக்கும் அறிவியல் முடக்கத்திலிருந்தும், முஸ்லிம் மனோபாவங்களையும், நடைமுறைகளையும் பாதித்துள்ள ஒழுக்கச் சீர்கேடுகளிலிருந்தும் நாம் எப்படித் தான் மீட்சி பெறலாம்? அறிவியல் நலிவின் மூல வேர்களைக் களைந்து, சிந்தனை முறைமைகளை மாற்றியமைத்துக் கொள்வதிலேயே எமது மீட்சி தங்கியுள்ளது. அறிவியல் முனைவுகள் குறித்தும், எமது தேவைகளை வரிசைப்படுத்தி அமைத்துக் கொள்தல் குறித்தும் நாம் மீள மீள வலியுறுத்தல்கள் செய்ய வேண்டும். எமது புதிய தலைமுறைகளைப் பயிற்றுவிக்கும்போது இந்த இலக்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல் அவசியம்.

இவையனைத்தையும் ஈட்டிக்கொள்ள, ஆரம்ப முஸ்லிம்கள் விட்டுச் சென்ற பாரம்பரியங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்வது தவிர வேறு மார்க்கமில்லை. அவர்கள் குர்ஆனும் ஸுன்னாவும் மீது பிரிக்கவியலா இணைப்பினைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பாரம்பரியங்களுள் முக்கியமானதொன்று உண்மையான அறிவின் தேட்டமும் அந்த அறிவின் பிரயோகமும் ஆகும். நாம் அத்தகு தேட்டத்தின் உயிரோட்டத்தை மீளப்பெற்று, அது தொடர்ந்தும் நிலவி வருவதனை உறுதி செய்தல் வேண்டும்.

அறிவுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் இடையிலான இணைப்பை மீள நிறுவ வேண்டும். சுயமான சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கான ஒழுங்கு முறைகளும், நியதிகளும் சரிவர நிறுவப்படல் வேண்டும். உம்மாவின் ஒற்றுமையை உறுதி செய்யும் ஆய்வுகள் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். முஸ்லிம் ஒருமைப்பாட்டை

அடைந்து கொள்ளத் தேவையான பரஸ்பர கூட்டுறவுகளை வளர்க்கும் அம்சங்கள் வரையறை செய்யப்பட வேண்டும். அல்லாஹ்வின் கருணையுடன் இவையனைத்தும் தெளிவான முறைமை சார்ந்த வழிகளில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அந்த வழியிலான ஒரு சிறு முயற்சியே இந்த நூல். முஸ்லிம் உலகில் தற்போது காணப்படக்கூடிய நிலைமைகளை நேரடியாக அணுகி, சமகால வேற்றுமைகளையும் பிரிவினைகளையும் கோடிட்டுக் காட்டி அதற்கான தீர்வுகளை முன்வைப்பதாக ஒரு நூல் அமைய வேண்டும் என, எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள துயர நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்ட சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டனர். ஒரு நாட்டில் தனியோர் இஸ்லாமிய இயக்கம் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத 93 நிறுவனங்களாகச் சிதறிச் சென்றுள்ளமையை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அத்தகு நிலைமை இஸ்லாமிய நோக்குகளை உதாசீனப்படுத்துவதன் உச்சமாக, பல்வேறுபட்ட சுயநலன்களதும், அவாக்களதும் சதுப்பு நிலமாக அமைந்துள்ளமை குறித்து அவர்கள் ஆழ்ந்த மனத்துயர் அடைந்திருந்தார்கள்.

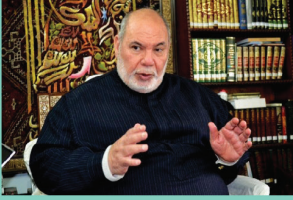
நாம் மிகவும் கவனமாகச் செயல்பட வேண்டும். எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள தான் என்ன? இறுமாப்பு மிக்க அறியாமை; தீவிர வாதிகளது வீம்பு மிக்க உரிமை கோரல்கள்; திமிர் பிடித்தோரின் அடாவடித் தனங்கள்; சதிகாரர்களின் சூழ்ச்சிகள். இவையனைத்தையும் நேரடியாகவே எதிர்கொண்டு பல்வேறுபட்ட இஸ்லாமிய பிரிவார்களது முரண்பட்ட நிலைப்பாடுகளையும், செயற்பாடுகளையும் தெளிவாக, ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதனால் மாத்திரம் முஸ்லிம் உலகில் அமைதியையும், சாந்தத்தையும், ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்தி விடலாம் என நான் நம்பவில்லை. முஸ்லிம்களை, குறிப்பாக இளைஞர்களை, தெளிவான அறிவு, இஸ்லாமிய ஒழுக்கநெறிகள் என்பன கொண்டு பலப்படுத்துதல் தான் இன்றைய அவசியத் தேவை என்பதே என் கருத்தாக இருக்கின்றது. இதுவே, இறைவன் நாட்க் கூடுமாயின் அமைதி, சகஜீவனம், கூட்டுறவு என்பனவற்றை அடைந்துகொள்வதற்கான வழியாக அமையும்.

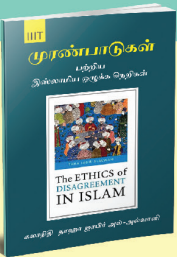
வேறுபாடுகளைக் கையாள்வதிலான விதிமுறைகளும் இஸ்லாமிய ஒழுக்க நெறிகளும் பற்றிய அறிவு, உம்மாவின்னுள் காணும் பல்வேறு பிரிவுகளதும் உரிமை கோரல்கள் மீது அவற்றின் பிரயோகம் பற்றிய உணர்வு, இத்தகு ஒழுக்க நெறிகளின் கீழ் வாழ்வதற்கான பயிற்சியை முஸ்லிம்களுக்கு அளித்தல் என்பன நிச்சயமாக உம்மாவின்னுள் அளவிடற்கரிய சக்தியைப் பாய்ச்சுவன. தற்போதைய நிலையில் இவ்வளங்கள் அனைத்தும் சிதறிப் போய் எந்தவித பயனுமளிக்காத விதண்டா வாதங்களிலும், பூசல்களிலும் விரயமாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நாகரிக, பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் தனக்கிருக்கும் உயரிய பங்கு குறித்த உணர்வு முஸ்லிம் சிந்தையில் ஊன்றிவிட்டால், உம்மாவைச் சார்ந்திருந்தும் பிரிந்து சென்று விட்டவர்களை மீண்டும் ஒன்று சேர்த்துக் கொள்ள நிச்சயம் அது முனையும். இஸ்லாமிய எழுச்சிக்காக உழைப்போர் யாவரும் உம்மாவின் ஒற்றுமையையும், ஆரோக்கியத்தையும் உறுதிசெய்யும் பலம் மிக்க அடித்தளம் ஒன்றினை அமைக்கும் பொறுப்பினைச் சுமந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அத்துடன் இஸ்லாமிய நாகரிகத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பும் பணியும் அவர்களை சார்ந்ததாயிருக்கின்றது. வாழ்வையும் இறப்பையும் பிரித்திருப்பது சிறிதொரு கணமே. எமது மனோ உறுதி நேர்மையானதாயின், முஸ்லிம்களை, இஸ்லாமிய எதிர்ப்புச் சக்திகளின் தாக்கங்களதும் அழுத்தங்களதும் பிடியிலிருந்து விடுவித்தெடுக்க எவ்வித தடையும் இருக்கப் போவதில்லை. ஏனென்றால், அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதியின்படி, இறைவனின் உதவியில் விசுவாசிகள் குதூகலிக்கும் ஒரு நாள் வரும். அன்றைய தினம் தாம் விளங்கிக் கொள்ளத் தவறிய சத்தியத்தினை அழித்து விட முனைப்புடன் செயல்பட்டோர் அனைவரும் முகங்குப்புறக் கவிழ்ந்து கிடப்பர்.

ஆரம்ப நியாயவியலாளர்கள் மத்தியில் எழுந்த கருத்து வேறுபாடுகளின் பின்னணிகள்; அக்கருத்து வேறுபாடுகள் அனைத்தும் அறிவியல் வரம்புகளை மீறிச் சென்றுவிடாது நிலவவிடப்பட்ட பண்பாடுகள்; கருத்துகளை ஆதரிப்போரும் எதிர்ப்போரும் தமக்குள் காழ்ப்புணர்வுகள் கொள்ளாது பரிமாறல்கள் செய்து வந்த பாரம்பரியங்கள்; ஆரம்ப கால அறிஞர் பெருமக்கள் கொண்டிருந்த கருத்து வேறுபாடுகள், ஷரீஆவின் உன்னத நோக்குகளிலிருந்தும் சமூகத்தின் மீதான தமது பொறுப்புகளிலிருந்தும் அவர்களது சிந்தனையைத் திருப்பிவிடாத பக்குவம் முதலியன அனைத்தும் நூல் முழுவதும் செறிந்துள்ளன.

கலாநிதி தாஹா ஜாபிர் அல்-அல்வானீ (1935-2016) சவுதி அரேபிய இமாம் முஹம்மத்-இப்ன்-ஸஹத் பல்கலைக்கழக முன்னாள் பேராசிரியர்; ராபிதா-அல்-ஆலம்-அல்-இஸ்லாமியின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்; Organization of Islamic Conference இன் இஸ்லாமிய பிக்ஹ் அமையத்தின் தலைவர்; அமெரிக்க பிக்ஹ் கவுன்ஸில் தலைவர்; International Institute of Islamic Thought நிறுவனர்களில் ஒருவர்; அறபு மொழியில் பல நூல்களைப் பதிப்பித்தும் யாத்தும் வந்துள்ளார். அன்னாரின் பல ஆக்கங்கள் தமிழ் உட்பட பல மொழிகளில் வெளியாகியுள்ளன.

Fuzin texts
23/3 Market Road,
Dharga Town – 12090,
Sri Lanka

ISBN 978-955-8398-44-9

9 789558 398449